

DISCURS DE L'ALCALDE DE LLEIDA, ÀNGEL ROS, EN LA CONFERÈNCIA ANUAL DE LA DEMARCACIÓ DE LLEIDA DEL COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Bona tarda, gràcies un any més per donar-me l'oportunitat de compartir amb vosaltres aquest acte que ja és un clàssic com a part de l'agenda, intensa, que les institucions, en particular, l'Ajuntament de Lleida tenim en comú amb els mitjans de comunicació de la ciutat.

Els periodistes ocupeu un paper central en el bon funcionament de les democràcies i en l'estat de dret, i l'ocupeu en la doble vessant de la vostra professió.

Des dels mitjans de comunicació, informeu de la nostra acció de govern, a la que sotmeteu un escrutini fonamental per al debat polític, per a la construcció d'opinió pública.

Com també ho feu els que treballeu en l'àmbit de la comunicació corporativa en empreses, entitats i institucions. Exerceu un paper cabdal en la transmissió de molts dels missatges informatius sobre Lleida que cada dia rep la ciutadania.

Els periodistes i els comunicadors articuleu l'opinió pública local i, en bona mesura, activeu l'engranatge de les relacions socials i de la democràcia a la ciutat.

Quan ja fa un temps es va establir la data d'avui per pronunciar aquesta conferència, poc ens podíem imaginar que l'atenció informativa estaria centrada en un tema i en una situació que mai, fins ara, s'havia viscut a l'Ajuntament de Lleida.

Una situació que té el seu origen, precisament en aquesta conferència, en l'edició de fa dos anys.

Judicialitzar i criminalitzar la gestió del govern municipal des del mateix epicentre d'aquest govern, és greu.

En política i en gestió pública existeixen mil mecanismes per expressar amb total transparència i publicitat qualsevol desacord en un procés administratiu, per manifestar una discrepància, per corregir o per aturar un expedient o una acció política que generi dubte o desacord.

En política, com en la vida, crec que un dels valors humans fonamentals que cal mantenir és la lleialtat. Lleialtat malgrat la més absoluta divergència, que, a més, afirmo que no ha existit en aquest cas.

El passat dimecres 18 de febrer vaig destituir la primera tinent d'alcalde per raó de manca de confiança, que es va anar incrementant el darrer any i mig arrel de la meva manifestació de tornar-me a presentar a les properes eleccions municipals, responnent una pregunta sorgida d'un acte com aquest.

La pèrdua de confiança i la deslleialtat impossibiliten el treball en un projecte comú de base política i ciutadana que depassa les relacions laborals, a les que es va referir l'anterior tinent d'alcalde en una coneguda entrevista.

La lleialtat juntament amb la justícia i la bondat formen part de les virtuts imprescindibles pel bon govern, segons els tractats polítics renaixentistes i, si creiem a Ciceró, l'amistat és indissociable de la lleialtat. No poden existir l'una sense l'altra.

En el procés derivat d'aquest cessament s'han judicialitzat aspectes importants de l'acció de govern que tinc l'obligació d'explicar en aquest fòrum.

S'ha posat en dubte la gestió de l'Ajuntament de Lleida per garantir un servei tan important com l'oci nocturn de qualitat i que ofereixi seguretat. El procediment administratiu que l'estiu passat va permetre obrir les carpes de Gardeny és impecable.

Fins i tot, es va retardar una setmana l'inici de la temporada per poder obrir les instal·lacions amb tot l'expedient sense cap dubte ni mancança.

L'actuació de la Paeria va permetre oferir un servei que reclamen els joves i els pares, un servei que evita que milers de joves de Lleida hagin d'anar a les carreteres per sortir a les nits. Vam contribuir a la seguretat dels joves i a la tranquil·litat dels seus pares.

I varem defensar els recursos públics municipals, perquè qualsevol empresari sap que a un deutor només se'l pot fer complir les obligacions econòmiques si aquest és capaç de mantenir l'activitat.

El proper estiu, les carpes tornaran a obrir quan acabi el concurs públic que ara és en marxa i que avança amb la mateixa transparència i legalitat que l'anterior.

S'ha posat en dubte el 0'1 per 100 del pressupost que la Paeria destina a atencions institucionals, i que inclouen detalls protocolaris, trofeus per als clubs esportius, roses per Sant Jordi, atencions als visitants, a les entitats i associacions, però també exposicions i conferències, com l'exposició pública del Pla d'Ordenació Urbana Municipal, una acció de comunicació del nostre nou POUM.

S'ha titllat d'immoral aquest tipus de despesa.

S'ha omplert d'ombra una àrea, el protocol, les relacions públiques, que forma part de la comunicació institucional de qualsevol govern o empresa, com bé sabeu.

La comunicació i el protocol, de per sí, no són cap despesa supèrflua.

M'ho recordava fa uns dies en un programa de televisió una persona susceptible de saber del tema, l'exconseller de Cultura i catedràtic de Comunicació, Joan Manuel Tresserras, qui ressaltava el menyspreu injust cap a accions de comunicació d'aquest tipus, quan moltes vegades són importants, són l'engranatge que activa les relacions socials, que apart de la dimensió humana generen també activitat econòmica i ocupació.

També s'ha posat en dubte la meva honorabilitat acusant-me de percebre uns ingressos que no em pertocaven, irregularitat que no he comés, en cap cas.

S'han qüestionat viatges professionals que han representat esforç i dedicació pels que hi han participat i que han aportat llocs de treball al Parc Científic, o alumnes a la Universitat, és a dir, al conjunt de la ciutat.

Aquest matí he estat inaugurant amb el Rector la Fira de l'Ocupació UdL-Treball. Entre les moltes empreses que hi participaven, interessades en atreure joves formats, n'hi havia cinc del Parc Científic.

M'he preocupat de preguntar la previsió d'incorporacions que cadascuna té per a aquest any. Entre les cinc empreses, ja tenen 680 professionals tècnics i n'han de contractar 100 més aquest any.

Per això eren a la Fira UdL-Treball. 70 d'aquests 100 nous llocs i bona part dels ja existents corresponen a empreses amb les que vàrem formalitzar a la Fira de Hannover la seva presència o l'ampliació de la seva seu al Parc Científic de Gardeny.

S'ha qüestionat la contractació de treballs professionals en base a relacions de parentiu, ignorant que les persones qüestionades ja col·laboraven amb la Paeria des de l'any 1995.

S'ha titllat d'irregular la contractació de persones del Grup Municipal Socialista, en base a qui ho ha endegat, prescindint d'un cosa tan evident com que el president d'un Grup o l'Alcalde estan per damunt jeràrquicament del Portaveu d'aquest grup.

S'ha parlat de manca de disponibilitat de factures telefòniques, oblidant que els serveis tècnics les han de validar.

No em vull estendre molt més sobre el tema perquè ja he informat abastament sobre aquest procés a tot arreu on se m'ha preguntat: als mitjans de comunicació, als actes on assisteixo, als ciutadans o als partits polítics. També informaré al Ple Municipal que celebrarem la setmana vinent, el proper dijous. I ho seguirem fent el meu equip i jo, les vegades que calgui. Ho he de fer perquè sóc l'Alcalde de tots els lleidatans i les lleidatanes, dels que em varen votar i dels que no.

Per acabar aquest apartat i per situar l'espai i el temps en què s'han efectuat les acusacions, vull fer palès una vegada més que les denúncies que s'han efectuat no s'han originat mai en cap organisme de control de l'Estat o de la Generalitat, entre els molts que existeixen per verificar les actuacions dels ajuntaments.

Tampoc han estat originades en els mecanismes interns de control i dels seus funcionaris i tampoc han estat originades per denúncies de ciutadans. Cap d'aquests estaments ha actuat contra la Paeria per cap dels temes que s'han denunciat.

Les denúncies es produeixen només i estrictament per l'ex-primera tinent d'alcalde de la Paeria.

I pel que fa al temps, les denúncies es produeixen en el període de confecció de les llistes electorals, en els períodes pre-electoral i electoral.

La confluència espai-temps actual genera denúncies. Hauria de ser l'ètica la que generés denúncies. No el moment polític ni les opcions electorals.

És legítim atacar-me a mi, però no toleraré que es qüestioni la tasca dels funcionaris municipals, el prestigi de la institució i la tasca de l'actual equip de govern i dels anteriors.

L'anterior és història, de la que se'n parlarà, però història.

Tota, absolutament tota l'actuació de la Paeria té el focus posat en els ciutadans de Lleida, en el seu progrés, en el benestar de la ciutadania i en procurar que la ciutat sigui un espai per al nostre màxim desenvolupament, a escala personal i col·lectiva. Com a ciutadans i com a ciutat.

L'any 2015 representa el setè any de la crisi que encara patim.

Lleida ha progressat malgrat que 7 dels meus 11 anys d'alcalde he hagut de liderar la ciutat al mig d'una de les majors crisis econòmiques globals.

Es fa difícil assumir i explicar el que ha representat aquest període per a moltes famílies i empreses de la ciutat. Han estat -i són encara- temps durs.

En aquests darrers anys, des de l'Ajuntament hem intentat frenar els efectes de la crisi, proporcionar la màxima ajuda possible als ciutadans i incidir, sobretot, en aquelles polítiques que serveixen directament per revertir la situació: les polítiques d'ocupació, les educatives, les de promoció econòmica i les d'atenció social.

Ara, les ciutats no funcionen en un context aïllat. Per damunt de les fronteres dels Estats, el món s'estructura en una xarxa de grans capitals i també de ciutats intermitges com Lleida que s'interrelacionen.

En qualsevol cas, som en un món competitiu a tots els nivells, econòmic, cultural, industrial, on les ciutats col·laboren i competeixen.

La mateixa exigència curricular a que estem obligades les persones -els professionals- també s'aplica a les ciutats, que han de mostrar un perfil d'excel·lència en bloc -com un tot- i en múltiples àrees per fer-la competitiva. I part indissociable d'aquesta competitivitat, són el progrés, la cohesió i la justícia social.

Per aquesta raó, en aquests darrers anys, la Paeria s'ha centrat en una sèrie d'objectius:

- Protegir i potenciar els serveis que presta a la ciutadania,
- Les polítiques de benestar social,
- La garantia del dret a l'habitatge i al treball,
- La promoció de l'economia, de l'educació i de la cultura,
- L'atenció als sectors de població més desprotegits i la seva inclusió social
- La projecció de Lleida com a capital, per mantenir la inqüestionable línia ascendent que la ciutat ha viscut els darrers anys.

Un dels exponents d'aquesta progressió és el Teatre Municipal i Centre de Negocis i Convencions La Llotja.

Acaba de fer 5 anys i amb un gran registre: més de mig milió de visitants en tots els seus ventalls d'activitat, cultural, congressual o social.

Més enllà de l'aportació cultural i professional, que és incalculable, la Llotja ha generat un impacte econòmic total per a la ciutat d'uns 37 milions d'euros, a raó d'uns 7,5 milions d'euros a l'any

Aquest espai ha propulsat Lleida com a centre de turisme de negocis i ha estat crucial per a l'increment del 18% de visitants estrangers que la ciutat ha viscut l'any passat, un augment vinculat directament a la celebració de congressos i de convencions internacionals. Un 18 per cent és un increment realment significatiu, de dos dígit, en un context com l'actual.

La Llotja és clarament un cas d'èxit per aquests resultats objectius i per l'estima i l'acceptació de la ciutadania.

I també és un cas d'èxit el Parc Científic i Tecnològic Agroalimentari que impulsem la Paeria i la UdL i que compta amb 1.400 treballadors –aviat 1.500 com els deia abans- i 114 empreses.

En 10 anys d'història ha generat 9.117 llocs de treball (entre directes, indirectes i induïts) per una inversió total de 102'5 milions d'euros.

El Parc és la principal aposta de Lleida per la competitivitat i l'ocupació de qualitat, i el seu paper és clau en la nova revolució industrial, l'economia del coneixement, en què s'inclouen activitats que van des de l'alta tecnologia a la recerca mèdica o a la creativitat cultural.

Si a la meitat del segle XX vàrem perdre el procés d'industrialització, a l'inici del segle XXI no hem perdut la revolució del coneixement

Un estudi a escala catalana, fet amb la participació dels professors de la UdL Joan Ganau i Daniel Paül, destaca l'evident presència d'aquesta economia del coneixement o creativa a Barcelona però també assenyala expressament la concentració en la ciutat de Lleida d'activitats d'aquest tipus, com a referent territorial.

Amb la Llotja i amb el Parc hem vist un exemple de la permanent innovació socioeconòmica i institucional que ha d'estar present en qualsevol ciutat.

Hem de potenciar els nostres sectors tradicionals amb iniciatives innovadores que aporten espais de diàleg, en què s'interrelacionen la comunitat científica i educativa, l'artística i cultural, la societat, el teixit productiu i l'administració, una interconnexió que aporta dinamisme econòmic i creatiu i que és -i encara ho ha de ser més- un gran motor d'ocupació.

Com també estem segurs que ho serà la remodelació de les Basses mitjançant el Parc dels Barrufets.

En el plenari municipal d'aquest mes de març aprovarem ja els plecs de condicions i traurem a licitació la concessió.

El parc permetrà la rehabilitació de les Basses i augmentarà l'atracció turística de Lleida. Vull agrair ara i aquí la receptivitat que hem trobat en els empresaris locals, amb qui l'equip del projecte ja ha contactat.

Segons l'EPA del darrer trimestre del 2014, la demarcació de Lleida va acabar l'any amb una taxa d'atur del 14'46%, quan l'any anterior es va situar en el 16%.

És la província catalana i la tercera de l'Estat amb un índex més baix d'atur, que encara és, però, social i econòmicament insuportable, i per això seguirem treballant per reduir-lo.

La millor política social que podem emprendre és el foment de l'ocupació i la promoció econòmica.

En els darrers anys, hem fet una aposta important pel sòl destinat a l'economia del Coneixement, amb el Parc Científic. Lleida havia d'entrar amb força en aquest sector clau per al futur de qualsevol societat.

Com els deia fa un moment, la ciutat va perdre la revolució industrial. Ara, una vegada tenim bases sòlides en l'economia del coneixement, és l'hora de reprendre el repte industrial i ho farem amb l'ampliació del Polígon El Segre fins a Alcoletge, amb la primera fase del Polígon de Torreblanca i amb l'acció comercial de captació i creació d'empreses industrials.

El canvi de model productiu que el país necessita s'ha de recolzar en el pilar industrial.

Aquest sector té un paper fonamental en l'economia per la seva gran capacitat de generar, d'absorbir i de difondre tota mena d'innovacions i de generar ocupació estable a mig i llarg termini.

Sense indústria, no hi ha viabilitat a llarg termini. I la indústria que volem per a Lleida treballarà amb tota la recerca i l'esperit d'innovació que emergeix del Parc Científic, de la Universitat i amb el capital humà que surt d'aquesta i dels centres de Formació Professional.

En tot aquest procés, per tant, hi té una importància capital el progrés de la Universitat de Lleida.

Des de la Paeria hi volem contribuir al màxim, perquè una universitat forta és estratègica per al conjunt de la ciutat. Lleida ha de treure el màxim profit d'aquesta relació intensa entre universitat-empresa i administració, clau per al progrés de qualsevol territori.

El nou grau assolit de Veterinària ha estat un pas endavant important pel futur desenvolupament industrial, així com el creixent prestigi i reconeixement de l'Institut de Recerca Biomèdica i el progressiu prestigi dels nostres graus d'enginyeries, tant les agronòmiques i forestals com les industrials i tecnològiques.

Algú dubta que per desenvolupar el sector industrial la base més sòlida és posseir estudis d'Agronomia, Forest, Veterinària, Biotecnologia, Nutrició i Medicina, per una banda, i d'Enginyeries Industrials, Tecnològiques, de l'Edificació i d'Estudis Empresarials i Jurídics, per una altra?

Algú dubta que per desenvolupar la indústria cultural, la base més sòlida són els estudis d'humanitats, els artístics i els de tecnologia multimèdia i l'audiovisual?

El desenvolupament de la Lleida del futur passa per 4 eixos:

- Consolidar l'economia del coneixement
- Desenvolupar el sector industrial amb base agrària i càrnica
- Desenvolupar la indústria cultural
- I, finalment, ser una capital, és a dir, un espai pel desenvolupament del comerç, els serveis i les relacions humanes.

Segons el darrer anuari comarcal de Catalunya Caixa el Pla de Lleida és el territori català on baixa menys el Valor Afegit Brut en els anys de la crisi, del 2007 al 2013. Disminueix el 0'1 per cent, davant una mitjana catalana del 0'3 per cent.

La incidència de la crisi a Lleida potser ha estat menor en termes d'atur i de caiguda de l'economia però torno a dir que han estat, i són, anys durs.

L'Ajuntament ha fet en aquest període una aposta important per les polítiques de protecció i de promoció social. Som la primera ciutat catalana i la segona de l'Estat que destina més pressupost a actuacions d'aquest tipus, protecció i promoció social: 185,43 euros per habitant i any. La primera catalana i la segona de l'Estat.

L'Ajuntament de Lleida referma al 2015 el seu compromís amb les polítiques socials per fer passos endavant en el que deia al començament, el progrés, la justícia i la cohesió social com a factors essencials de l'humanisme i de la competitivitat.

La Paeria dedica 30'68 milions d'euros a cohesió social, educació i ocupació, el 24'2% del pressupost municipal.

I són polítiques que tenen resultats efectius.

A tall d'exemple, l'Institut Municipal d'Ocupació (IMO) ha facilitat la inserció laboral de més de 1.500 persones durant l'any 2014.

I en el que portem d'any, la xifra és de 272 insercions laborals. Sempre que parlo de polítiques d'ocupació destaco amb orgull que són polítiques compartides amb el primer partit de l'oposició, amb els sindicats i amb l'empresa.

Pel que fa a la resta de polítiques socials –i la d'ocupació és la primera- l'any va començar amb l'entrada en vigor de la reducció de les tarifes d'atenció domiciliària i amb la universalització de la teleassistència municipal, fent-la gratuïta per als majors de 65 anys.

Avui, més de 4.500 lleidatanes i lleidatans ja en són usuaris. Som, que jo sàpiga, la primera ciutat que considera la teleassistència un dret universal.

També ha començat a funcionar la targeta TTemp del servei municipal d'Autobusos de Lleida que ofereix el transport públic gratuït a tots els majors de 65 anys. Ja se n'han distribuït gairebé 13.000 targetes. Aquest ha estat un pas important per a la cohesió social, perquè ha convertit en dret universal un servei que abans, només era gratuït per a la gent gran amb menys ingressos. Evitem fractures socials. Tothom té la mateix tarja, símbol actual dels drets.

En un dels aspectes més sensibles per a la societat actual, l'habitatge, la reconversió de l'EMU en Oficina Municipal d'Habitatge Social permetrà desenvolupar polítiques d'habitatge amb els pisos propis de l'EMU i els que les lleis ens permeten gestionar d'altres entitats públiques i privades.

En l'àmbit de les polítiques socials pels col·lectius més vulnerables, el Consorci d'Atenció a Persones sense Llar, integrat per Paeria, Bisbat, Arrels i Càritas, hem acordat la construcció del Centre de Dia per a Persones sense Llar a l'antic Mercat de Santa Teresa, que començarà a funcionar el 2016. Hi dedicarem un milió d'euros obtinguts d'una herència per a finalitats benèfiques.

El nou equipament social va més enllà de l'acollida i prestació de necessitats bàsiques i busca la dignitat de la persona i la plena integració a la societat. Beneficiència, caritat, solidaritat són paraules que estimo.

Però l'objectiu és la justícia social. Els que treballin per la justícia ho faran amb el carisma de la solidaritat, de fer el bé, o de la caritat, però l'objectiu la ciutat és la Justícia Social.

Lleida té també necessitats d'acollida de persones sense llar, que arriben de diferents llocs, especialment en els períodes de temperatures més extremes.

Tenim el deure humà i legal d'acollir-les. L'acord amb l'entitat Jericó que té cura de l'Alberg Municipal ha representat un salt de qualitat humana pel segment més feble de la societat.

En aquests anys, ha estat significativa la millora dels nostres indicadors de seguretat, el que demostra l'alt nivell de convivència i de cohesió social.

Els delictes han baixat un 16'3 per cent, les faltes han baixat un 6%, i la suma dels delictes i les faltes ho ha fet en un 11'6 per cent, els millors resultats en molts anys.

Un dels factors claus per a l'èxit o el fracàs social és l'educació i per això és un aspecte que hem cuidat especialment. I em sento particularment orgullós de la disminució de l'absentisme a Lleida, on l'any passat, segons un indicador numèric com són les actuacions de la Guàrdia Urbana, van baixar un 30 per cent.

Lleida té un índex d'absentisme de l'1'32 per cent del total de la població escolar de 3 a 16 anys, molt per sota de Catalunya que se situa sobre el 3 per cent.

I aquí faig la mateixa reflexió que en el tema de l'atur. No deixarem de treballar fins que la taxa sigui la mínima.

L'absentisme és el primer pas de l'abandó escolar. Els dos nous centres tipus Pas a Pas que s'obriran a Lleida ampliaran la capacitat de la ciutat per combatre aquest perill que posa en risc d'exclusió a molts nois i noies.

L'aposta de Lleida per l'educació ens permet gaudir d'uns equipaments municipals de primer nivell i amb projectes educatius de qualitat.

Són 18 escoles bressol municipals i els tres centres d'estudis artístics, l'Escola d'Art Municipal Leandre Cristòfol, el Conservatori i Escola de Música i l'Aula de Teatre, fonamentals per al desenvolupament integral de la persona i per a la indústria cultural. Després d'anys de treball per aconseguir-ho, a Lleida es podrà estudiar un cicle formatiu superior d'arts escèniques, i d'aquí a pocs dies, en el Dia Mundial del Teatre, obrirem el Centre de Producció d'Arts Escèniques al nostre turó de l'economia del coneixement, al Turó de Gardeny.

Els 7 centres educatius tipus Pas a Pas (5 centres oberts i 2 ciberaules) cobreixen un altre cicle, el de la població en risc.

I encara sobre educació, l'Ajuntament ha estat sempre un ferm defensor de la Formació Professional, estudis que hem mirat d'impulsar amb la Fira de la FP, el Viver d'empreses per a alumnes d'FP que vam obrir el 2011 també a Gardeny.

Ara fem un nou pas endavant, perquè el proper curs, la Paeria serà empresa formadora per a alumnes d'FP. Un centenar d'alumnes d'FP tindran a la Paeria la seva aula de pràctiques.

L'esport està íntimament lligat a l'educació i al desenvolupament de la persona.

Conscient d'això, la Paeria insisteix a l'hora de seguir augmentant el ventall d'equipaments i el seu ús. En aquest sentit, hem passat de les 24.000 hores anuals d'ús de les instal·lacions al 2011, a les més de 28.000 hores que es van assolir a finals de l'any passat.

Pel que fa als equipaments, hem incorporat aquests darrers anys el rocòdrom Keshap Gurung al pavelló Juanjo Garra, el Centre Municipal de Piragüistes o els nous vestidors que s'han construït als camps de Balàfia, Bordeta, Pardiniyes i Gardeny.

I en Escoles Esportives, hem passat de les 89 de fa quatre anys a les 100 que hi ha en l'actualitat.

Bona part d'aquest progrés en l'esport rau en una distribució equilibrada dels diferents programes i instal·lacions per tota la ciutat, una filosofia que apliquem absolutament a tota la gestió municipal.

Volem que aquest progrés social cap a la competitivitat sigui harmònic, volem evitar que cap zona de Lleida quedi al marge.

I d'això se n'ocupa el Pla d'Ordenació Urbana Municipal, que més enllà d'ordenar el desenvolupament del municipi i donar-hi coherència, representa una eina d'avenç social, una base per al desenvolupament de Lleida atenent a criteris de sostenibilitat, progrés humà i econòmic i impuls al lideratge de la ciutat.

L'avanç del POUM s'ha dissenyat amb una amplíssima col·laboració ciutadana.

Tenint en compte l'evolució del darrer Pla 1995-2015 com l'actual context econòmic, el plantejament de l'avanç que varem aprovar i estem presentant aquests dies no és expansionista, no suposa més creixement físic de la ciutat, sinó que s'orienta a la millora i rehabilitació de l'edificació dels barris i a la creació d'eixos vertebradors urbans i espais públics.

El POUM és un pla que retorna sòl urbanitzable delimitat (quasi urbà) a sòl no delimitat (quasi no urbanitzable). És un pla que configura una Lleida integrada amb l'Horta i la resta d'espais verds.

Un pla que prioritza la rehabilitació, especialment, del Centre Històric, un barri on en els darrers anys s'ha dut a terme una tasca important per regenerar-lo socioeconòmicament, a escala integral, amb projectes d'envergadura com el Districte Mercat del Pla.

El POUM continua insistint en el Centre Històric i afegeix els cascs antics dels barris de l'eixample de la ciutat. El pla innova en la qualificació del sòl, creant el sòl "d'especial interès agrícola" per crear parcs agraris i associar qualitat a agricultura de proximitat.

El nou POUM reforça el lligam entre la Lleida més urbana i l'Horta. Preveu el desenvolupament industrial que citava a l'inici del parlament, crea una Ronda Verda amb el riu com a eix vertebrador... En definitiva, dibuixa una ciutat que avança en els següents aspectes:

- Com a Centre d'equipaments, serveis i oportunitats de desenvolupament humà i econòmic.
- Un municipi que integra els mons urbà i rural
- Una ciutat educadora, també en el disseny urbà
- Una població que lideri un espai metropolità i regional
- Una ciutat integrada en el país i en la xarxa de ciutats de l'espai mediterrani

Una ciutat competitiva ha de ser, també, una ciutat amb un entorn amable i amb uns espais públics en bon estat.

Amb caire estructural, hem incorporat de manera definitiva la campanya intensiva “Fem dissabte” als programes de manteniment i de neteja que ja realitzàvem.

És una prestació més de les concessionàries de serveis i dels propis serveis municipals. El Fem dissabte posa en valor la preservació cívica dels espais públics, dels nostres carrers, places, parcs i jardins.

Una ciutat competitiva ha de ser també segura per als seus transeünts i conductors.

En aquests darrers anys hem aplicat el Pla de Seguretat Vial amb què hem aconseguit baixar la lesivitat dels accidents en un 22,4% a la ciutat l'any 2014.

Pel que fa a les víctimes mortals, hem passat de 7 a dos que hi van haver l'any passat.

Els atropellaments han disminuït en un 24,7% i el conjunt d'accidents a Lleida, en un 10%.

Vull destacar molt especialment la responsabilitat ciutadana. Es demostra amb l'abast que ha tingut la bonificació que hem posat en marxa per agrair el paper dels conductors sense multes.

La poden gaudir el 82 per cent dels vehicles empadronats a Lleida. Un 82 per cent dels conductors lleidatans no han tingut cap multa el darrer trimestre.

A Lleida, un dels mitjans de transport bàsic en el nucli urbà és l'autobús. La xarxa ha augmentat el nombre de viatgers després de la darrera renovació.

En els dos primers mesos de l'any, l'han utilitzat 100.000 persones, un 5'32 per cent més que el mateix període de l'any passat. Seguim potenciant el servei municipal de busos urbans i seguim reivindicant a la Generalitat la nova Estació d'Autobusos.

El nivell de competitivitat de les ciutats també es mesura per la seva capacitat de donar resposta a dos exigències fonamentals per a qualsevol institució en els temps actuals.

La transparència i la Responsabilitat Social.

En aquest sentit, Lleida ha fet els deures i ocupa el primer lloc del rànquing ITA de Transparència.

I fa només unes setmanes ha rebut el Premi ERI per la seva tasca en la inserció sociolaboral de persones socialment vulnerables.

He deixat per al final la referència a aspectes emblemàtics de l'àmbit cultural per subratllar el seu paper central en el progrés de Lleida.

El vintè aniversari que l'Auditori Municipal Enric Granados commemora enguany, la majoria d'edat que és a punt d'assolir el Teatre de l'Escorxador i els cinc anys de La Llotja il·lustren el salt cultural que la ciutat ha fet en les darreres dècades en el camp de la difusió cultural.

Lleida ha evolucionat pel que fa als equipaments, a les cites culturals, a la creació de públic i a la producció artística.

Al 2015, Lleida torna a tenir festival de poesia, consolida el premi d'arts visuals (Visual Art) i el de tecnologies de ciutats (Smart Ideas).

Aquesta primavera s'acabarà la redacció del projecte del Museu Morera per poder començar la rehabilitació de l'edifici de l'antiga Audiència, farem un salt endavant amb el concurs Ricard Viñes i s'avançarà en la preparació de l'any Granados que commemorarem al 2016. En l'àmbit de les arts plàstiques celebrarem l'Any Gosé.

El nostre orgull de ciutat ha augmentat, també, amb la commemoració del 750 aniversari de la concessió de la Paeria.

Acabo.

No voldria deixar-vos la sensació d'haver-vos traslladat un discurs massa complaent.

Al contrari. Sóc conscient dels molts reptes pendents que té Lleida, algun dels quals ja hem citat.

Des de la industrialització fins a la necessitat de seguir vencent les desigualtats socials, passant per dedicar més recursos per a l'èxit escolar, per al desenvolupament de la indústria cultural per la que tenim bases sòlides, per millorar els nostres barris, especialment els seus nuclis antics, per renovar el nostre vell polígon industrial El Segre, per acabar els plans de barris conjuntament amb la Generalitat, per acabar el Pla de l'Estació, per seguir augmentant la seguretat viària i l'accessibilitat dels nostres carrers, per seguir la ruta de millora de la seguretat ciutadana i esdevenir una ciutat exemple de civisme.... Tenim molta feina.

Vull acabar la conferència trametent la il·lusió d'un projecte forçosament comú i que ens uneix a tots, la Seu Vella, que continua el camí per esdevenir Patrimoni Mundial de la UNESCO, com a símbol de Pau i de Concòrdia.

Ja hem aconseguit les dos primeres fites: acabar el projecte i passar l'examen de la Generalitat. Ens queden dues més que també aconseguirem.

Lleida, amb l'esforç de les institucions i de la societat civil, progressa i es dota de nous elements per activar l'ocupació, per potenciar l'economia i créixer en l'àmbit educatiu, cultural i social.

Perquè ocupació, educació, cultura i solidaritat són peces bàsiques d'una ciutat competitiva que progressa amb l'horitzó indefugible de la justícia social i la igualtat.

Àngel Ros i Domingo
Alcalde de Lleida

Lleida, 20 de març 2014